

JAMES: Armas John, mul on üks tore mõte.
 JOHN: Kallis James, ma loen praegu ajalehte.
 Siis joon teed ja süön küpsiseid. Räägime pärast seda.
 JAMES: Olgu, armas sõber.
 JOHN: Muide, kirjakandja hiir tõi täna ajalehe tervelt kaks minutit hiljem.
 Kujutad ette – kaks minutit hiljem!
 JAMES: Ja mina nägin eile oma silmaga, kuidas ühel hiirel olid käed taskus!
 JOHN: Mis sa räägid!
 JAMES: Ta vilistas ka veel!
 JOHN: Vilistas? See on ennekuulmatu!
 Kuhu on küll jäänud vanad head kombesed?

JOHN: Tee on joodud, küpsised söödud. Kuulan sind.
 JAMES: Teeks õige veidi sporti?
 JOHN: Väärt mõte! Meie suguvõsas on sport alati au sees olnud.
 Vanaonu William korraldas tihti kirpude hüppevõistlusi.
 JAMES: Täpselt! Kes esimesena tema kasukani jõudis, oligi võitja.
 JOHN: Mis spordi me valime?
 JOHN: Teeme mõttesporti? Seal on suhkrutoos.
 Kujutame ette, et suhkrutükid pistavad jooksu.
 Kes esimesena siia jõuab, on võidumees.
 JAMES: Nõus!
 JOHN JA JAMES: Üks, kaks, läks!
 JOHN: Armas sõber, minu meelest ei tule sealt kedagi.
 JAMES: Näen jah. Peame rohkem trenni tegema.

KES TEISELE PANNKOOKI EI ANNA,
 ON KADEKOPS-SOOLATOPS.